

Gepubliceerd op *Sovon.nl* (<https://www.sovon.nl>)

[Home](#) > Mijn moment: Jeroen van Zuylen

Mijn moment: Jeroen van Zuylen [1]

Jeroen van Zuylen in 1993 (Foto: Fred Hustings)

Van 1988 tot in 2010 was het Sovon-kantoor gehuisvest in een villa op de Wylerberg in Beek-Ubbergen. Een architectonisch monument in een prachtig hellingbos...als dat niet een inspirerende werkplek is! Maar in 2010 moesten we toch verhuizen, we waren uit onze jas gegroeid. De nieuwe locatie werd het Natuurplaza op de campus van de Radboud Universiteit. Hoe ervoeren medewerkers die omslag? Aan het woord Jeroen van Zuylen, bij velen bekend van de telefoon of als contactpersoon bij de Landelijke Dagen. Lees ook de herinneringen van Fred Hustings in het personeelsblaadje De Wylerwaal.

Aan de slag bij Sovon

Archiefwerk op zolder (Wylerberg) (Foto: NN)

In 1992 was ik in de running voor een werkervaringstraject van het arbeidsbureau. Net na een bezoek aldaar, belde Sovon of er kandidaten waren voor een baan als archivaris. Dat paste goed bij mij. Ik was afkomstig uit de milieuwereld, waarin ik ook jarenlang actief was (en ben) als vrijwilliger, onder andere bij Greenpeace. Werken bij Sovon, met veel contacten met vrijwilligers, trok me direct aan. Het beviel me heel goed, met fijne, enthousiaste collega's en de Wylerberg was natuurlijk geweldig.

Ik kreeg een aanstelling voor vier dagen in de week, voorlopig voor een jaar. Na dat ervaringsjaar was het even onzeker of er een vervolg zou komen, er was weinig geld, maar uiteindelijk kwam ook dat goed. Inmiddels werk ik dus al een hele tijd bij Sovon. Ik doe onder meer bibliotheekwerk, sta de achterban te woord, doe archiefwerk en ben ingeschakeld bij de postverzorging.

Bijzonder pand

Ik hoorde bij de collega's die het meeste moeite ermee hadden om te gaan verkassen. Zo'n werkplek als de Wylerberg tref je nergens. Zo mooi gelegen, met vergezichten op de Ooijpolder, midden in gevarieerd oud loofbos met klaterende beekjes en heldere bosvijvers. Bovendien werkten we in een heel bijzonder pand, een van de zeldzame voorbeelden van expressionistische architectuur met een antroposofisch tintje. Veelhoekige kamers, dikke muren, kleine ramen, ouderwetse stenen kachels (niet meer in gebruik), mozaïeken, plafondschilderingen...

Fascinerende historie

Ik verdiepte me met plezier in de bewogen geschiedenis van het gebied en zijn bewoners. De villa was gebouwd in de jaren twintig op wat toen nog Duits gebied was. De bewoners waren echte cultuurliefhebbers, met een voorkeur voor pianomuziek; in de 'muziekzaal' vonden regelmatig optredens plaats. Beroemde schilders als Paul Klee kwamen af en toe logeren. Dat bleef zo tot een 'grenscorrectie' na de Tweede Wereldoorlog.

Onlangs bezocht ik nog de tentoonstelling in Münster over de gebieden die na de oorlog door Nederland geannexeerd zijn. In feite is de Wylerberg (met aangrenzende Duivelsberg) het enige stukje Duitsland dat zo bij Nederland is gekomen. De andere annexaties zijn al lang weer ongedaan gemaakt.

Die reizende tentoonstelling gaat nu naar Sittard en daarna Groesbeek. Het huisvesten van de tentoonstelling zou een kans zijn voor de Wylerberg... Het brengt nog steeds veel emoties boven, zo bleek me in Münster: groepjes mensen, uit diverse landstreken, met hun eigen dialect, met hun eigen wensen, wel of niet annexeren. Maar uiteindelijk is dus veel gewoon bij de oude situatie gebleven, behalve de Wylerberg!

Waarom verhuizen

De Wylerberg werd wat druk (Foto: Harvey van Diek)

De verhuizing was uiteindelijk wel te begrijpen voor mij. In de loop der jaren waren we het hele pand gaan inrichten als werkplek, inclusief de muziekzaal met zijn speciaal op piano afgestemde akoestiek. De villa, oorspronkelijk alleen bedoeld als woongelegenheden, werd voor allerlei functies ingeschakeld, zoals bibliotheek, ICT-hoeken, vergaderopstellingen en gewone werkplekken. Heel knus, maar terugkijkend natuurlijk veel te krap. Er werd dan ook uitgekeken naar nieuwe huisvesting. Die werd uiteindelijk gevonden op de campus van de Radboud Universiteit in Nijmegen. Een pand uit de jaren vijftig, lang gebruikt door de faculteit Wis- en Natuurkunde, werd omgebouwd tot kantoor. Er zouden verschillende organisaties gaan zitten die net als Sovon veel met vrijwilligers werken. Een ideale gelegenheid tot het bijeenbrengen van veelzijdige kennis onder één dak, al spoedig het Natuurplaza genaamd.

Valse start

Bij de voorbereiding van de verhuizing speelde ik vooral een praktische rol, van het stickeren van dozen tot de hele logistiek met het verhuisbedrijf. In september 2009 kwam er eindelijk groen licht voor de verhuizing. "Er is geen enkele aanleiding om te veronderstellen dat de oplevering begin oktober niet gehaald gaat worden", zo liet ons management weten. Maar even later kwam het uitstel er wel degelijk, vanwege een enorme overstroming, ontstaan op de tweede etage van het Natuurplaza.

Naar alle waarschijnlijkheid was dit het werk van een rancuneuze oud-medewerker van een van de bouwbedrijven. Een hele nacht (12 oktober) stond een grote brandkraan water te spuiten, zodanig dat in de vroege ochtend op onze benedenetage een decimeter water op de nieuwe vloeren stond. Het is curieus dat een deel van de schade, met name aan de parketvloeren, niet door de universiteit is vergoed, maar geacht werd door Sovon betaald te moeten worden. Terwijl we er nog helemaal niet zaten!

Voor Sovon viel de schade uiteindelijk nog wel mee, we hadden nog steeds onze werkplekken op de Wylerberg. Wel moest al het bestelde meubilair tijdelijk elders worden opgeslagen. Voor onze collega's van Stichting Bargerveen was het vervelender: die waren al verhuisd en moesten dus hals over kop hun spullen uit de natte zoi halen.

De nieuwe werkplek

Een deel van de huidige Sovon-bieb (Foto: John van Betteray)

Op 26 februari 2010 was het dan zover. De uiteindelijke overtocht ging bijna vlekkeloos. De computerspullen waren in het weekend ervoor al in gereedheid gebracht en binnen een paar uur zat iedereen op zijn nieuwe plek te werken. De verhuizing heeft voor Sovon grote voordelen gehad: betere, rustiger werkplekken, goede overlegruimtes, die ook door mensen van buiten frequent worden gebruikt (ze worden zelfs verhuurd). De verhuizing heeft voor het archief en de digitalisering van de gegevens een grote vooruitgang betekend: veel opgeruimd en veel beter opgeslagen. De omgeving is niet wat we gewend waren, maar toch: op loopafstand ligt het mooie park Brakkestein, met de oude hortus.

We waren trouwens net verhuisd, toen de Nederlandse Ornithologische Unie (NOU) vroeg of we hun tijdschriftenbibliotheek wilden overnemen. Dat was opnieuw een grote operatie, de hele verhuizing vanuit Amsterdam. Het is een groot goed gebleken, vooral omdat het nu makkelijk bij de hand is. Er zijn ook regelmatig bezoekers van buiten, die hier de oude tijdschriften komen inzien.

Jammer genoeg komt de samenwerking met de andere natuurclubs binnen het Natuurplaza tot nu toe maar mondjesmaat van de grond. Dat werd vooraf als een belangrijke meerwaarde gezien, zeker in combinatie met de mogelijkheden die de nabijheid van de universiteit biedt. Blijkbaar heeft dit een langere tijd nodig.

En de Wylerberg?

Ik ben nog regelmatig op de Wylerberg te vinden. In overleg met de eigenaar, Staatsbosbeheer, is het pand ingericht als Veldstudiecentrum. Er worden cursussen gegeven en vergaderingen gehouden worden, zowel door Sovon als door andere organisaties. De Jongerendag vindt hier een inspirerende uitvalsbasis. Maar ik ben bijzonder verheugd over het feit dat ook de cultuur weer een plaats heeft gekregen op de Wylerberg. Voor het derde jaar op rij organiseer ik daar samen met anderen zogenaamde 'Groene Concerten'. Deze klassieke concerten, vier per jaar, komen in de beroemde Muziekzaal met zijn geweldige akoestiek uitstekend tot hun recht. Waarmee na ruim 40 jaar de oude culturele luister toch weer in ere hersteld is op de Wylerberg.

Jeroen van Zuylen

Lees ook [de herinneringen van Fred Hustings](#) [2]

[Terug naar de beginpagina van deel 10](#) [3]

Bron-URL: <https://www.sovon.nl/nl/40jaarsovon/mijn-moment-jeroen-van-zuylen>

Links

[1] <https://www.sovon.nl/nl/40jaarsovon/mijn-moment-jeroen-van-zuylen>

[2] <https://www.sovon.nl/nl/40jaarsovon/herinneringen-aan-de-wylerberg-hoe-het-begon>

[3] <https://www.sovon.nl/nl/40jaarsovon/deel-10-van-wylerberg-naar-natuurplaza>